

پست

شماره: ۳۱۲/۳۳۱۹۳

تاریخ: ۱۳۹۸/۰۳/۲۵

پست:

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۸/۱۰/۱۰۴۰۶
تاریخ ثبت:
ساعت ورود: ۱۳۹۸/۳/۲۶
۱۰/

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی

ایران لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری

اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده

بود و در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۸/۳/۲۰ مجلس با اصلاحاتی

به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

لله
علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.
تبصره - در اجرای این موافقتنامه، رعایت اصول هفتاد و هفتم (۷۷)، هشتادم (۸۰)، هشتاد و یکم (۸۱)، یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) و یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری عراق که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند،
با علاقمندی به تحکیم همکاری‌های اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت،

با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر،

و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به‌کاررفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به‌کار گرفته شود:

الف) اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها،

ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها،

پ) پول و یا هرگونه مطالبات قابل وصول،

ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، حق اختراع با مدت محدود، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری،

ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به‌موجب قوانین و مقررات هریک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به‌شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد دیگر را دارا نباشند.

ب) اشخاص حقوقی هریک از طرفهای متعاقد که به‌موجب قوانین و مقررات همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیت‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به‌طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، کارمزد و حق‌الامتياز.

۴- اصطلاح «ارزی» که آزادانه قابل تبدیل باشد» به معنی هر نوع ارزی است که صندوق بین‌الملل پول، هر چند وقت یک‌بار، به‌عنوان ارزی که آزادانه قابل استفاده باشد به‌موجب اساسنامه صندوق بین‌المللی پول و هر اصلاحیه آن تعیین می‌کند.

۵- اصطلاح «قلمرو»: فقط از نظر این موافقتنامه، دامنه شمول این موافقتنامه قلمرو هریک از طرفهای متعاقد خواهد بود که آنها بر آن حاکمیت یا صلاحیت را طبق حقوق بین الملل اعمال می نمایند.

ماده ۲- تشویق سرمایه گذاری

۱- هریک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هریک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه گذاری

۱- هریک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هریک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات آن جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است، اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴- حمایت از سرمایه گذاری

سرمایه گذاری های اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه ای برخوردار خواهند شد که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعدتر نباشد.

ماده ۵ - شروط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شروط مساعدتری که میان هریک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶- مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی یا سلب مالکیت نخواهد شد یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، با رعایت تشریفات قوانین و مقررات، به روش غیر تبعیض‌آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و کافی غرامت انجام پذیرد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده ۷- زیانها

سرمایه‌گذاران هریک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مناصمه مسلحانه، انقلاب، ناآرامی‌های مدنی، شورش یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸- بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هریک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن‌نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به صورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:

الف) عواید،

ب) مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

پ) حق‌الامتیازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قرارداد انتقال فناوری،

ت) مبالغ پرداخت‌شده به موجب مواد (۶) و (۷) این موافقتنامه،

ث) اقساط وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آنکه از محل

عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

ج) حقوق ماهانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که تابعیت طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را ندارند و پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند، چ) وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲).
۲- انتقالات فوق باید به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد و به نرخ جاری براساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه‌گذار و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر می‌توانند درخصوص چگونگی بازگشت یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری از جمله مقررات مربوط به صندوق بین‌المللی پول توافق کنند.

ماده ۹- جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا نماینده تعیین‌شده توسط آن در چهارچوب یک نظام حقوقی متعاقب پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آمده، جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،
ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،
پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر براساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰- رعایت تعهدات

هریک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه‌گذاری‌های اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر قابل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۱۱- دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌هایی اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه‌پذیر برسد.

۱- مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران «سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران» است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.
۲- مرجع صلاحیتدار جمهوری عراق «کمیسیون سرمایه‌گذاری ملی» است یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذار طرف

متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتداء تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به‌صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هریک از آنها می‌تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر مطرح یا ضمن رعایت قوانین و مقررات خود به یک دیوان داوری سه‌نفره ارجاع کند.

۳- هر اختلافی که ابتداء در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داوری ارجاع شود، و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که ابتداءً به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم‌له حکم داوری برای اجرای آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاقد سرمایه‌پذیر یا سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاقد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داوری ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور

نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هریک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هریک از طرفها می تواند از دبیرکل دیوان دائمی داوری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۶- هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده اند آیین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۷- تصمیم های هیأت داوری برای طرفهای متعاقد لازم الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۳- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه، ابتداء از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورتی که هیچ توافقی ظرف مدت شش ماه پس از شروع مذاکره حاصل نشود، هریک از طرفهای متعاقد می تواند، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سرداور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هریک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هریک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هریک از طرفهای متعاقد می تواند از رئیس دیوان بین المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ‌یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آیین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع است.

۵- هر طرف متعاقد باید هزینه داوران خود و هزینه مرتبط با حضور داور در جریان داوری را متقبل شود. دیگر هزینه‌ها از جمله هزینه‌های سرداور را دو طرف متعاقد به‌طور مساوی به‌عهده می‌گیرند.

ماده ۱۴- قوانین حاکم

جز مواردی که به‌گونه دیگری در این موافقتنامه پیش‌بینی شده است، قوانین و مقررات لازم‌الاجراء در قلمروی طرف متعاقدی که سرمایه‌گذاری‌ها در آن انجام شده، بر همه سرمایه‌گذاری‌ها حاکم خواهد بود. سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر مطابق قوانین و مقررات طرف متعاقد اخیرالذکر از جمله، اما نه منحصرأ، قوانین مربوط به حمایت از محیط زیست، امنیت ملی و مبارزه با پولشویی و فساد، اقدام به سرمایه‌گذاری می‌نمایند.

ماده ۱۵- اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی‌روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به‌عمل آورده است برای

مدت ده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرفهای متعاقد فسخ آن را به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند که در این صورت موافقتنامه شش ماه پس از اعلام مزبور فسخ شده تلقی می گردد.

۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاری های مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۶- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه، مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی، عربی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهند بود. در صورت اختلاف در تفسیر متون، متن انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۵ شهریورماه ۱۳۹۴ هـ ش مطابق با ۶ سپتامبر ۲۰۱۵ میلادی مطابق با ۲۲ ذی القعدة ۱۴۳۶ هـ ق به امضای نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری عراق رسید.

از طرف
دولت جمهوری عراق

از طرف
دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و شانزده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ بیستم خردادماه یکهزار و سیصد و نود و هشت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. ع

علی لاریجانی